

Legalizm, tasfiyecilik, ve nihayet teslimiyetçilik!

Demokrasi için Birlik O-
lağanüstü Avrupa Genel Kuru-
lu'nda DİB-AK Çalışma Raporu-
nu'nun okunmasından sonra
gerek Avrupa Komitesi sözcü-
leri, gerekse delegeler,
genel olarak Türkiye komünis-
t hareketinin ve anti-
faşist hareketinin, özel o-
larak Türkiye İşçi Partisi'nin
ve Demokrasi için Birlik
Örgütünü'nün karşı karşıya
kaldığı sorunlar üzerine görü-
şlerini açıklamışlardır.

Açıklamalar, genellikle,
şu saptamaları içermektedir:
Türkiye İşçi Partisi'nin
kuruluşundan itibaren lega-
lizm ve tasfiyecilik hastalı-
ğı örgüt yönetiminde ken-
disini sürekli göstermiştir.

Bir zamanlar tüm mücade-
lesi parlamentarizm çerçe-
vesinde sınırlı tutulan Tür-
kiye İşçi Partisi'nin 1970'
de yapılan 4. Büyük Kongre'
de "marksist-leninist parti"
olma sürecine girdiği
ileri sürülüyüşse de, 1971
yılında Anayasa Mahkemesi
partiyi kapatıldığı ilan et-
tikten sonra parti, yöneti-
ciler tarafından fiilen de
likide edilmiştir. Siyasal
mücadele alanında bırakılan
boşluktan yararlanan TKP de,
temsil ettiği tasfiyeci ve
teslimiyetçi anlayışı, sade-
ce işçi sınıfının siyasal
hareketine değil, sendikal
harekete ve demokratik örgüt-
lere de sokmak olanağını
bulmuştur.

1975'te TIP aynı kadro
tarafından yeniden kurulur-
ken, aynı legalist anlayışla,
Siyasal Partiler Yasa-
sı'nın izin vermediği çar-

lışma alanları ve biçimleri
fiili olarak da ihmal edil-
miştir.

Örneğin, Türkiye işçi sı-
nıfının 1 milyonluk kesimi-
nin bulunduğu Avrupa ülke-
lerinde partinin örgütlen-
mesi, Avrupa'daki parti sem-
patizanlarının ısrarlarına
rağmen, faşist darbeye üç
ay kalaya kadar parti yöne-
ticileri tarafından engel-
lenmiştir. Üstelik, işçi
partisi olmak iddiası taşı-
dığı halde, TIP'in ne prog-
ramında, ne Kongre Kararlar-
ı'nda, ne de hazırlanan
"Demokratikleşme için Plan"
da Türkiyeli göçmen işçile-
rin sorunlarına hiçbir şe-
kilde eğilmemiştir.

Buna rağmen, yurt dışın-
da birçok Türkiyeli komünis-
t, Türkiye Komünist Parti-
si'nin daha vahim sapma-
ları karşısında, TIP'in en
azından Türkiye toprağında
kuruluş ve örgütlendiği bir
parti olduğunu ve TKP'den
aşağıdaki farklılıkları ta-
şıdığına göre, onun örgüt-
lenmesini ve hatalardan
arınmasını sağlamak için o-
nu desteklemiştirler:

- Türkiye burjuvazisinin
ideolojisi olan Kemalizm'e
teslimiyete karşı olmak,
- Proleter enternasyona-
lizmle yurtseverliği bir-
likte yükseltmek,
- Devrim mücadelesinin
strateji ve taktiklerini,
burjuva ideolojisine tesli-
miyetten kaynaklanan kalıp-
lara göre değil, Türkiye'nin
somut gerçeklerinin somut
çözümlemesine göre çiz-
mek...

İŞTE TKP'NİN POZİSYONLARI

TIP Merkez Klifi'nin partiyi her bakımdan likide ederek teslim olmak istediği TKP'nin ideolojik ve politik plandaki teslimiyetçiliğinde hiçbir değişiklik olmadığını, Kemalizm ve CHP'den sonra "esneklik" adına Cunta teslimiyetçiliğine kadar işin vardığına, TKP MK Plenumu'nun Ağustos 1981'de benimsediği rapor açıkça göstermektedir:

- Cunta'ya karşı partimizin zaftadığı, uyguladığı esnek politikanın doğruluğunu o-
laylar kanıtıyor. (s.6) Biz, faşist ve macu "sol" terörizmin yarattığı kaosu duru-
rultuğu gerçeğini yadsımayız. (s.12)
- TKP, cuntanın faşist MHP'ye yönelik tutumunu, dış politikadaki eğilimini, ordu i-
çindeki yurtsever güçlerin etkisini, ordu içindeki çelişkilerin varlığını dikkate aldı.
Rejimin faşist bir diktatörlük diye tanımlanmasına karşı çıktı. (s.13) Eğer faşist MHP
erki ele alsaydı, ülkede o zaman faşist bir diktatörlükten söz edilebilirdi. (s.22)
- Elbette komünistler askersel diktatörlüğün gerici niteliğini unutmuyorlar. Ama en
gerici güçlerin ve emperyalizmin has partisinin karşı komünistler, ordunun yurtsever kes-
imleriyle birleşmek istiyorlarsa, bu kesimlerin etkisiyle süren Cunta-AP çatışmasına
göz yumamalıdır. (s.23)
- "Tek yol devrim" çığıllıkları, artık günümüzde "tek yol cuntayı yıkmak" kılığında
halkın karşısına çıkmamalıdır. (s.26) Biz "cuntadan istemde bulunulmaz" diye yüzünları
hor göme tutumuyla birlikte değiliz. (s.30)
- Komünistler Kemalistlere seslenmeli, onları, Kemalizm'in anti-emperyalist özüne
bağlı kalarak, en gerici güçlere karşı ulusal demokratik cepheye komünistlerle, öteki
ilerici güçlerle işbirliği yapmaya çağırmalıdır. (s.45) TKP, anti-emperyalist, demok-
ratik Kürt ulusal hareketinin ulusal demokratik cepheye komünistlerle ve öteki ilerici
güçlerle bağlaşıklığına olanaklı ve zorunlu görüyor. (s.48)
- Komünist Partisi, "sol" terörist grupların sözde "silahlı eylemleri" karşısında
ne küçük burjuvalara özgü bir hayranlık duyuyor, ne de onların uğradıkları acı son kar-
şısında terörizmle savaşta eli titriyor (s.52)
- "sol" radikal grupların sefleri bir araç gibi kullandıkları militanlarını kopup
gitmiştir. Şu anda Türkiye'de, doğru politikası olan örgütlü bir güç, bir parti vardır.
Bu parti TKP'dir. TKP yaşıyor, savaşıyor. (s.58)

TIP Merkez Klifi'nin DİB'in İçişlerine Nasıl Karıştığını Gösteren Belge!

*Buradaki durum geçen mektuptan bir
bir yumuşuyor bir sekteleyip: Bara mektup
durumu his belli olmuyor geçen sefer gelene
daha Mhp tarafından kendisinin gitmesine. Bara al
diğer söylendi ve gitme dedi. Arkadaş sayılır
Bara geldi. Beni DİB görevi ile p. görevi arasında
bir ayırım ve karış karışa gelirme durumu için
bırakmaya dedi. Ben de. Benim partideki konumum
bildiğim gittiği yerinde genel Başkan olduğumu
ona göre kendisinin karar vermesini söyledim
bilimim*

DİB Avrupa Olağanüstü Genel Kuru-
lu'nda, TIP Merkez Klifi'nin DİB'in
işlerine nasıl karıştığını göste-
ren bir belge de delegelere açıklan-
mıştır.

Merkez Klifi'nden Osman Sakalsız'
ın Nihat Sargın'a yazdığı ve "müte-
met" bir kurye aracılığıyla gönder-
diği gizli mektup nasılsa(!) ortada
dolaşabilmekte ve DİB yöneticile-
rinin ellerine bile ulaşabilmektedir.
Parti üye fişlerini, Merkez Komitesi
toplantı bandlarını sıkıyönetim tes-
lim edenlerin güvendiği kişilerin
de ne denli "güvenilir" olduğu böy-
lece ortaya çıkmaktadır.

Söz konusu belgede, DİB'in bir ü-
yesine, ülke sorumlusunu çiğneyerek

"görev" verilmesine DİB yöneticile-
rinin karşı çıkması üzerine, Osman
Sakalsız'ın nasıl her zaman olduğu
gibi Behice Boran'ın gölgesine sı-
ğındığı ve onun pozisyonunu kulla-
narak DİB üyesini disiplinsizliğe zor-
ladığı anlatılmaktadır.

DİB-AK Sekreteri bu mektupla il-
gili olarak 7 Eylül 1981'de yazdığı
taahhütlü bir mektupla Boran, Sargın
ve Sakalsız'dan açıklama istemiş, an-
cak bugüne kadar kendilerinin her-
hangi bir açıklama gelmemiştir.

DİB Genel Kurulu'ndan kaçmaları-
nın bir nedeni de, açıklanacak ger-
çekler karşısında bir verebilecekleri
cevap olmamasıdır... Kitle önünde
perişan olma korkusudur.

Ancak, Türkiye komünist
hareketini tek başına tem-
sil etme iddiası taşıyan
Boran ve ekibinin 1979 se-
çimlerinde hezimeti, hele
bizzat Boran'ın, kendi "ta-
rihi şahsiyet"i önünde hiçe
saydığı bir başka kadın a-
day tarafından Türkiye'nin
en büyük işçi kentinde ye-
nilgiye uğratılması, bu ay-
rım noktalarını da ortadan
kaldırmıştır. O tarihe ka-
dar her türlü birlik giri-
şiminin engelleyicisi olan
Boran ve Sargın, birdenbire
"birlik" şampiyonu kesilmiş
ve "siyasal birlik" adına
hızla TKP'nin pozisyonları-
na rampa etmişlerdir.

Bu rampa edişin ilk somut
göstergesi de, yönetim-
de esasen varolan tasfiye-
cilğin, bu kez TKP'ye özgü
yöntemlerle uygulamaya ge-
çirilmesi olmuştur.

Nitekim, TIP Merkez Yö-
netim Kurulu içerisinde be-
liren görüş ayrılığında Bo-
ran-Sargın-Sakalsız klifiğine

muhalef olanların parti'den
tasfiyesi için, 12 Eylül
faşist darbesi fırsat sa-
yılmıştır. Parti Kongresin-
de seçilmiş MYK Üyelerinin
ancak daha sonra yapılacak
bir kongrede görevlerinden
düşürülebileceği ortada i-
ken, merkez klifi, hiçbir
yetkili kurul kararı olma-
dan, 12 Eylül ertesinde ilk
iş olarak MYK Üyeleri de da-
hil, muhaliflerin partiyi
işliklerinin dondurulduğu
açıklama, daha sonra da
bu kişilerin, yine hiçbir
yetkili kurul kararı olma-
sızın, tek tek partiden at-
ıldıkları ilan edilmiştir.

Bu misli görülmemiş tas-
fiyecilik yapılırken, lega-
lizmin de misli görülmemiş
bir örneği yine bu klik ta-
rafından verilmiştir.

Faşist darbeden önce her
hangi bir güvenlik önlemi
almamış bulunan Genel Sek-
reter Sargın, partinin tüm
üye fişlerini, sempatizan-
ların isimlerini ve Merkez
Yönetim Kurulu'ndaki konu-
şmaları içeren teyp bandla-
rını sıkıyönetime sormusuz-
ca teslim etmiştir.

Faşist darbeyi tasfiyeci
amaçları için fırsat sayan
Boran-Sargın-Sakalsız klifi
daha sonra teker teker yine
legal pasaportlarıyla legal
şekilde Türkiye'den ayrıl-
mışlar, gittikleri Avrupa
ülkelerinde Demokrasi için
Birlik'in anti-faşist müca-
dele uğruna sağladığı ola-
nakları kendi klik hesapları
için kullanarak müteci
statülerini garantiledikten
sonra aynı tasfiye işlemine
Avrupa ülkelerinde de giriş-
mişlerdir.

Aynı klik, Eylül 1981'de
yayınladığı bir "Çarbaşak"
ta, TIP Merkez Komitesi'nin
Nisan 1981'de toplandığını
ve bu komitenin kabul etti-
ği rapora dayalı olarak da
"Politik Büro"nun bir Eylem
Platformu hazırladığını ilan
etmiştir. Oysa, değil
Nisan'da, Mayıs'ta ve hattâ
Haziran'da bile MK'nin topla-
namadığını, merkez klifi-
nin o sırada, iltica ettik-
leri ülkelerdeki "parti içi
muhalefleri" tasfiye etmek-

le meşgul olduklarını, he-
nüz o tarihte partinin ülke
sorumluluğunu taşıyanlar i-
yi bilmekteydiler. Aslında,
bu "Merkez Komitesi" top-
lantısı da, TKP'nin "Konya
Konferansı"nın taklitçiliği
olmaktan başka bir şey de-
ğildir.

Söz konusu "Eylem Prog-
ramı"nda, parti belgelerini
elleriyle sıkı yönetime ve-
renler, "parti sırtını en
zor koşullarda sırtlamak, bi-
limsel sosyalistlerin dev-
rimci özelliğidir," fetvası
vermek pişkinliğini göste-
rebilmekteydiler.

Aynı "Eylem Programı"nda
TKP'nin teslimiyetçi çizgi-
si bir tutumla, "Toplu di-
leğe ve mektuplar halinde
yayan olarak örgütlenip
resmi mercilere ulaştırıl-
ması", yani Cunta yöneti-
minden lutf beklemesi,
"devrimci eylem" olarak su-
nuılmaktadır.

İşçi sınıfının ve Kürt
halkının en temel demok-
ratik haklarının bizzat "Ata-
türk" tarafından ayak altı-
na alındığı ortada iken, "A-
tatürkçülüğün, faşizm ta-
rafından emperyalizm ve te-
kellerin çıkarlarını kolla-
makta kullanılmak isteme-
sine karşı onun ulusal ba-
ğımsızlığı ve burjuva de-
mokratik özelliklerini sa-
vunma eğilimlerinin gülen-
dirilmesi"nden bahsedilerek
TKP'nin Kemalizm kuyrukçu-
luğuna çanak tutulmaktadır.

DİB OLAĞANÜSTÜ AVRUPA
GENEL KURULU, TOPLANTI
BELGELERİNİN KAMUOYUNA
DURURULABİLMESİ İÇİN
TEK CEPHE'NİN ÖZEL SA-
YISININ YAYINLANMASINA
KARAR VERMİŞ VE BELÇİ-
KA KOMİTESİ'Nİ GAZETE-
Yİ HAZIRLAMAKLA GÖREV-
LENDİRİŞTİR.

DİB-BK
BP 1344 - 1000 BRÜKSEL
TEL: (32-2) 230 34 72

Editeur responsable:
DİB-AGK Başkanlık Divanı
9 rue du Chasseur
1000 BRUXELLES

legalizme,
teslimiyetçiliğe,
tasfiyeciliğe

HAYIR!

EMPERYALİZME, FAŞİZME, TEKELCİLİĞE VE SOVENİZME
KARŞI
TEK
CEPHE
KONGRE ÖZEL SAYISI
sayı 12
İmar

22 Kasım 1981 Pazar günü Paris'te toplanan Demokrasi İçin Birlik Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu, gerek Türkiye'deki genel politik gelişmeleri, gerekse örgütümüz içerisinde son zamanlarda dışarıdan müdahalelerle meydana gelen sorunları görmüş, şu hususların kamuoyuna açıklanmasına karar vermiştir.

I. Türkiye halkları ve özel olarak da Türkiye işçi sınıfı ve emekçi katleleri, 12 Eylül 1980 darbesiyle yönetime el koyan faşist askeri diktanın yıkılması mücadelesi içindedir.

Şurası bir gerçektir ki, emekçi katlelerin canı ve kanı bahasına bağımsızlığın kazanılmış ve cumhuriyet rejiminin yaratılmış olmasına rağmen, Türkiye hiçbir zaman gerçek bir demokratik düzene sahip olamamış, tüm "batılılaşma" iddialarına rağmen, egemen sınıflar evrensel insan haklarını hiçbir zaman saygı göstermemişlerdir. İnsan haklarının ayaklar altına alınması, bugün olduğu gibi, zaman zaman sınıfsal ve ulusal baskıyı en üst düzeyde ulaştırarak açık faşizm uygulaması biçimine dönüşmüştür.

Bu objektif gerçeğin yanı sıra, demokrasi mücadelesinde öncüllük misyonu taşıması gereken komünist hareketimizin, işçi sınıfını ve emekçi kitleleri gerek siyasal planda, gerekse anti-faşist mücadele planında belirleyici ve sonuç alıcı bir güç haline örgütlemek görevini yerine getiremediği de, bugün herkesin kabul etmek zorunda olduğu bir olgudur.

İşçi sınıfının siyasal örgütlenme sürecindeki hareketlerden biri olan Türkiye İşçi Partisi de kuruluşundan bu yana geçen süre içerisinde kendi ideolojik, politik ve örgütsel bütünlük ve tutarlılığını sağlayamamıştır. Legalizm hastalığını bir türlü aşmayan parti, merkez yönetimindeki çoğunluk kesiminin tasfiyeci uygulamaları nedeniyle daha faşizmin tirmanış günlerinde örgütsel zaafa sürüklenmiştir.

Esasen, legalizm, teslimiyetçilik ve tasfiyecilik, Türkiye komünist hareketinin en önemli zaaf noktaları olmuştur. Bu zaaflardır ki, emperyalizmin ve burjuvazinin işçi sınıfına yönelik saldırılarının daha yıkıcı sonuçlar vermesine olanak hazırlamıştır.

II. Demokrasi İçin Birlik örgütü, komünist hareketimizin bir uzantısı olarak, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde dağıtık birimler halinde ortaya çıkmıştı.

15 Haziran 1980'de Türkiye İşçi Partisi yönetiminin de müdahalesiyle merkezilenen Demokrasi İçin Birlik, 14 Şubat 1981'de yapılan I. Avrupa Genel Kurulu'nda, TEK CEPHE anlayışına uygun, örgütsel bağımsızlığa sahip demokratik bir örgüt olmuştur.

Ne yazık ki, Türkiye komünist hareketinin yukarıda vurgulanan genel zaafaları, 12 Eylül sonrasında yurt dışına çıkan TIP yöneticileri tarafından bilfiil bu örgüte de musallat edilmiştir.

Örgüt statüsünde demokrasi cephesinin en geniş çevrelerin katılımıyla oluşturulması için mücadele öngörüldüğü halde,

TIP yöneticileri, üyelerin disiplin anlayışından yararlanarak etkileyebildikleri bazı DİB birimlerini kendi parti içi tasfiyeci uygulamalarına alet etmek suretiyle, partinin en yüksek kademesindeki muhaliflerini dahi anti-faşist hareketten dışlamağa kalkmışlardır.

TIP yöneticileri, ayrıca, "bilimsel sosyalist platformdaki partilerin teklesmesi" adına, devrimci mücadele faktöründen ziyade, özünde Türkiye burjuvazisine ve onun ideolojisi olan kemalizm'e teslimiyeti esas alan bir siyasal görüşe ödün verme ve böylece partiyi ideolojik, politik ve örgütsel planlarda eritme sürecine girmişlerdir. Bu konuda, TIP yönetimindeki tüm kanatlar aynı oranda sorumludur.

Bu gelişim, DİB'in çeşitli ülke örgütlerinde farklı görüş ve tavırların benimsenmesine ve giderek merkezi otoritenin zayıflamasına yol açmıştır.

III. Yukarıda belirlenen tesbitlerin ışığında, DİB Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu,

a. DİB merkezi yapısının lağvedilmesi-

b. Ülke örgütlerinin, buldukları ülkelerin özel koşullarını da göz önünde tutarak, doğru gördükleri görüşler doğrultusunda anti-faşist ve siyasal mücadele görevlerini bağımsız olarak yürütme-

c. Ancak bu bağımsız yapılarıyla, buldukları ülkelerde Türkiye'deki demokrasi güçlerinin en geniş birlikteliğinin oluşturulması için aktif ve özverili çabalarını sürdürmelerine karar vermiştir.

IV. DİB Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu, ayrıca, örgütlerinin bugüne kadar edindikleri deneylerin ve genel doğruların ışığında tesbit ettiği şu gerçekleri ve vurgulamayı görev sayar:

1. 12 Eylül öncesinde unsurları yeterince belirlenemeden ortaya atılan işçi sınıfının siyasal hareketinin (komünist hareketin) birliği sorununa 12 Eylül Darbesi sonrası koşullarında yeni bir açıklık getirmek gerekmektedir.

Bugün Türkiye işçi sınıfının siyasal hareketi ne tek başına bir örgüt tarafından, ne de "bilimsel sosyalist platform"da yalnızca kendilerini gören üç parti tarafından temsil edilmektedir. Bugün ne nitel olarak, ne de nicel olarak hiçbir partinin veya partiler grubunun böyle bir iddiaya hak kazandıracak özelliklere sahip olmadıkları, bir yıllık faşist baskı uygulamasının sonuçları belli olmuştur. Şu halde, Türkiye işçi sınıfı siyasal hareketinin birliği, sadece üç partiyle sınırlı olmadığı gibi, onların başı çekmesi koşuluna da bağlı değildir.

Devrimci hareketimiz için geçerli tek KOMÜNİST PLATFORM vardır:

- İşçi sınıfının öncülüğünün tartışma götürmezliği,
- Örgütsel çalışmada demokratik merkeziyetçilik anlayışı,
- Proletarya enternasyonalizmi ve de-

mokrazi güçlerinin uluslararası dayanışmasına saygı,

- Tek devrim sürecinde demokratik aşamanın stratejik öneminin kabulü,

- Birlik sürecinde eşitlik, karşılıklı güven ve saygı,

- Kürt halkının kendi yazgısını kendi belirleme hakkı çerçevesinde uygun göreceği örgütlenme ve mücadele biçimlerine saygı ve dayanışma.

Bu platformda yer almak, kimsenin, hiçbir örgütün önceliğinde, ayrıcalığında ve tekelinde değildir. Birlik olayını üç parti ile sınırlı görmekte direnmek, özünde birlik sürecini baltalayıcı bir tutumdur.

Yukarıda belirlenen ilkeleri benimsemiş her örgüt ve grubun bu platformda yer almağa hakkı vardır.

2. Günümüz koşullarında cephe sorunu her zamankinden daha büyük bir önem taşımaktadır. Dünya genelinde de görüldüğü gibi, birleşik cephe, gerçek bir demokrasinin kurulabilmesi için tekel dışı tüm toplumsal sınıf ve katmanları, bağımsızlık, özgürlük ve barıştan yana tüm çevreleri içeren yapılar olmak zorundadır. Bunun şu veya bu biçimde istisnası olmaz.

Geçen bir yıllık anti-faşist, demokratik mücadele pratiğinde, tüm demokrasi güçleri, cuntanın baskıcı niteliğini ve insan haklarının çiğnenmesini teşhir etmek, "demokrasiye dönüş" aldatmacası karşısında dünya kamuoyunu uyarmak, düşünme, ifade, siyasal, sendikal ve demokratik örgütlenme ve seçim özgürlüğünün, insanca yaşama hakkının eksiksiz sağlandığı, faşist örgütler hariç tüm siyasal partilerin özgürce kurulabildiği, Kürt halkı üzerindeki ulusal baskının kaldırıldığı bir demokrasi hedefi göstermek ve bu hedef uğrunda Türkiye halklarının verdiği mücadeleye dayanışma sağlamak konusunda ayrı ayrı, değişen etkinliklerde mücadele yürütmüşlerdir.

Günümüzün yakıcı sorunu, bugüne kadar ayrı planlarda birbirinden bağımsız olarak demokrasi mücadelesi yürüten tüm güçlerin, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-sovenist Tek Cephe'de birliğinin sağlanmasıdır.

Bu konuda dikkat edilmesi gereken en önemli nokta, anti-faşist birlik sorunu ile siyasal birlik sorununun birbirine karıştırılmaması, demokratik örgütlerin eylem ve giderek cephe birliği sorununun herhangi bir siyasal parti tarafından siyasal birlik planında pazarlık unsuru olarak kullanılmamasıdır.

Anti-faşist birliğin oluşturulmasında, eşitlik, karşılıklı saygı ve iç işlere karışmama ilkelerine bağlılık, dayatma ve zorlama değil, ikna ve gönüllü birlik yöntemlerinin uygulanması esas olmalıdır.

DİB Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu, bu karara katılan örgütlerinin, yukarıda belirlenen ilkeler çerçevesinde siyasal birlik ve anti-faşist birlik mücadelesine en büyük özveriyle katkıda bulunacağına kamuoyuna ilan eder.

DEMOKRASI İÇİN BİRLİK
OLAĞANÜSTÜ AVRUPA GENEL KURULU
BAŞKANLIK DİVANI

Demokrasi İçin Birlik Olağanüstü Genel Kurulu, Örgüt içinde beliren sorunları görüşmek ve çözümlü aramak üzere 22 Kasım 1981 Pazar günü Paris'te toplanmıştır.

Çeçen sayımızda da açıkladığımız gibi, DİB'te olağanüstü genel kurul toplanmasına neden olan sorunların, Türkiye İşçi Partisi merkez yönetimindeki zaafırları ve bunların yarattığı anlaşmazlıkların 12 Eylül darbesi'nden sonra yurt dışına da taşınmasından doğduğunu göz önünde tutan DİB Avrupa Komitesi, Olağanüstü Genel Kurul'a, TİP Merkez Yönetim Kurulu'ndaki anlaşmazlığın taraflarından her ikisinin de temsilcilerini çağırması, toplantıda her iki tarafa da eşit şekilde söz hakkı tanıyacağını ilan etmiş bulunuyordu.

Ancak, TİP Merkez Klifi, toplantıya katılacak sorunları delegele- rin önünde tartışmaktan kaçınıp ve ilan edilen genel kurul tarihinden bir gün önce, Federal Almanya'da korsan bir kongre düzenlemiştir.

Merkez klifinin bu tutumu üzerine, TİP Merkez Yönetimindeki muhalefetin sözcüleri ve taraflarını da, Paris'teki genel kurul'a katılmayacaklarını bildirmişlerdir.

Böylece, TİP'te patlak veren, daha sonra DİB'e de musallat edilen sorunların, tüm tarafların hazır bulunduğu bir toplantıda görüşülerek çözüm aranması olanağı ortadan kalktığı gibi, DİB'in çetireli ülke örgütlerinde farklı görüş ve tavırların benimsenmesinin DİB'te merkezi otoritenin herhangi bir eğilim tarafından sürdürülmesini imkansız hale getirdiği görülmüştür. Bunun üzerine, DİB Olağanüstü Genel Kurulu, birinci sayfa yayınlanan Bildiri'de açıkladığı gibi, DİB merkezi yapısının lağvedilmesine karar vermiştir.

DİB Olağanüstü Genel Kurulu, daha önce, 14 Şubat'ta seçilen DİB Avrupa Komitesi'nin çalısma ve hesap raporlarını da görüşerek oybirliğiyle onaylamış ve komiteyi aklamıştır.

DİB Avrupa Komitesi tarafından Genel Kurul'a sunulan çalısma raporunda, örgüt içinde beliren anlaşmazlığın ortaya çıkışı ve gelişimi de ayrıntılı şekilde anlatılmıştır.

Demokrasi İçin Birlik'in 14 Şubat'ta Brüksel'de yapılan 1. Genel Kurulu'nda, örgütün bağımsız bir anti-faşist mücadele örgütü niteliğine kavuşturulduğu ve Avrupa Komitesi'nin de gerek çalısma- larında, gerekse eylem birlik- lerinde örgütün bu niteliğini özenle göz önünde tuttuğunu belirten raporda, daha sonra şöyle denilmektedir:

DAR CEPHE ANLAYIŞINA KARŞI EN GENİŞ CEPHE İÇİN

Hatırlanacağı üzere, daha 1. Genel Kurulumuz toplanmadan önce, DİB Geçici Avrupa Komitesi, o sırada Türkiye İşçi Partisi yönetimi tarafından belirlenen çerçeve içinde, FİDEF, Gerçekle Dayanışma ve KKDK ile eylem birliğine önce- lik veren girişimlerde bulunmuş- tu. Ancak, örgütümüzün son derece ilkel davranmasına rağmen, bir- likte organize edilen ve 31 Ocak'ta Köln'de yapılan ortak yürüyüş- te, FİDEF grubu, önceden belirle- nen esaslara aykırı olarak "TKP'- ye özgürlük", "TKP yaşıyor, sava-

şıyor" sloganları atmış, yine FİDEF tarafından konuşturulan bir kişiye kürsüden "Konya Konferan- sı" propogandası yaptırılmıştır.

FİDEF'in bu tutumu üzerine, DİB Federal Almanya Komitesi ile Gerçek ve KKDK, ilkel bir plat- form oluşturulmadıkça FİDEF'le ilkesiz ve nereye varacağı bilin- meyen hiçbir eyleme katılmama ka- rarı almışlardır.

Bu arada, çeşitli ülkelerdeki örgütlerimizin de, buldukları ülkenin yerel koşullarına göre, farklı eğilimlerdeki örgütler ve gruplarla farklı platformlarda, ama hepsi de TEK CEPHE'nin olu- surulmasına yönelik eylem birliği gerçekleştirildikleri gözlemlenmiş- tir. Bu eylem birliklerinde FİDEF ve onun siyasetine dahil veya ya- kın yerel örgütler büyük çoğun- lukla dışarıda kalmışlardır.

Tüm bu deneyler, 12 Eylül son- rasının değişen koşullarında, en geniş anti-faşist eylem birlikle- rinin, özellikle Avrupa planında, belli çerçeveleri aşmakla gerçek- leştirilebileceğini göstermiştir.

Bu deneyler, DİB Avrupa Komite- si'ni, TEK CEPHE'nin 8. sayı- sında "Gün, faşizmin kendi iç he- saplamalarından ötürü tutuklanan faşistler hariç, cuntanın tüm tut- saklarıyla dayanışma gündüdü" çağ- rısını yapmaya götürmüştür.

Böyle bir çağrı, kaldı ki, DİB 1. Genel Kurulu'nun kabul ettiği Anti-Faşist Mücadele Kararı ile geliştiği gibi, TİP'in yapılamadın- 2. Kongresi için MYK tarafın- dan hazırlanan karar tasarısında- ki şu tesbitle de çakışmaktadır:

"TİP 3. Büyük Kongresi, bugün faşist bir diktatörlüğün oluşma- sının toplumun karşı karşıya kal- dığı en büyük tehlike olduğuna iş- aret ederek, faşizme karşı olan bütün güçlerin, tek bir anti-fa- şist bile dışarıda bırakılmadan anti-faşist direniş hareketine çekilmesinin yaşamsal önemini vur- gular. Küçük burjuva devrimcili- ğinin, 'sol' oportünist, maceracı ve bireysel terörist eğilimleri barındıran ve kendi içinde fark- lılıklar yaşayan, kitleler içinde özellikle küçük burjuva kesimleri arasında yaygınlaşan kazanım yapı- sına dikkati çeker. Bu kesimlerin taşıdıkları bazı olumsuz özellik- leri ve diğer kesimlere tanınan öncelikleri de dikkate alarak cep- he ve eylem birliğine alınmasının önemini vurgular..." (Çarkbaşak, 4 - 77)

12 Eylül sonrasında, yani fa- şist diktatörlüğün bir tehlike olmaktan çıkıp Türkiye halklarını ezen bir gerçek olduğu bu dönemde, bu tesbit daha da büyük önem taşı- yor. Taşındığını da, FİDEF'in bar- sını çektiği kitle eylemleri, ger- çek Köln'de, gerek Dortmund'da bir kaç bin kişilik katılım dize- yinde kalırken, onun dışındaki sol siyasatlerin önce Frankfurt'ta, daha sonra Duisburg'ta 20-25 bin kişilik kitle gösterilerini örgütleyebilmeleri somut olarak ortaya koymaktadır.

FİDEF eylem birliği konusuna, gerçekten ilkel ve eşit koşullar- da bir eylem birliği anlayışı in- çinde değil, birliğe yaklaşan ör- gütleri kendi içinde eritme hesa- bı içinde eğilemiştir. 1974 yılında TDF'in başına gelen anı- lardadır.

Bugün de hesap değişmemiştir. Ağustos 1981'de toplanan TKP MK

Plenumu'na sunduğu raporda İ. Bi- len aynen şöyle demektedir: "Yurt dışındaki işçilerimizin yağın ör- gütleri, bunların çalısmalarına yardımcı olma işi de özellikle üç parti arasında çözümlenmesi gereken bir sorun olarak gündemde duruyor. DİB-FAK, Gerçek ADK ve FİDEF ara- sındaki eylem birliğinden de öte tam bir birlik yolunda atılacak adımları komünistler destekleye- ceklerdir."

TİP YÖNETİMİNİN TESLİMİYETÇİLİĞİ

TEK CEPHE'nin son sayısında vurguladığımız gibi, yurt dışın- daki işçilerin yağın örgütlerini sadece bu üç örgütten ibaret sa- yan ve anti-faşist birliği diğer iki örgütün "tam birlik" adına FİDEF içinde erimesi olarak gören bu anlayış, DİB'in iç işlerine dışarıdan müdahale eden TİP mer- kezi klifine de egemen olmuştur.

TİP merkez klifi, bu teslimi- yetçi tutumunu teorik açıklamalarda da göstermiştir.

DİB merkez yayın organı TEK CEPHE, Türkiye'deki rejimin nite- liği konusunda, TİP Merkez Komite- si organı Çarkbaşak'taki ana- lizlere sadık kalmaya özen gös- termiştir. Özellikle, TKP'nin cuntaya karşı hoşgörülü tutumu, ya- nırlarında Cunta Şefi Evren ile SSCB Devlet Başkanı Brejnev'in re- simlerini eşit şekilde Türk-Sov- yet dostluğu sembolü olarak ya- yınlaması, Avrupa Konseyi komis- yonlarında Cunta rejiminin üye- likten çıkarılmasına karşı oldu- ğunu belirlemesi üzerine, Çarkba- şak'ın bu konudaki eleştirilerine TEK CEPHE'de geniş yer verilmiş- tir.

Bunu yaparken, TEK CEPHE'de, TİP merkez yönetimindeki bölünme- ye ilişkin taraf tutulmasına dikkat edilmiş, özellikle TİP'in ilk genel kurulunda seçilen yü- rütmeye kurulu üyeleri ve bazı ilçe örgütü yöneticileri hakkında TKK 141-142'den soruşturma açılması, teslim olmayan TİP yöneticilerin "vatandaşlıktan çıkartma" tehdit- iyle "teslim ol!" çağrısı yapıl- ması üzerine TEK CEPHE onlara da eşit şekilde dayanışma göstermiş- tir. 6. sayıda yapılan bu yayın karşısında TİP merkez klifi men- suplarının TEK CEPHE Gazetesi'ni çıkartan arkadaşları baskı altına almak istemesi üzerine, Avrupa Ko- mitesi bu konuda öden verememe ka- rarlılığını göstermiş, nitelik TEK CEPHE'nin 8. sayısında da şu mesaj verilmiştir:

"Anti-faşist mücadelenin ağır- lık kazandığı, tüm demokrasi güç- lerinin faşist diktaya karşı se- ferber edilmesi ve birlikte müca- deleye sokulmasının yaşamsal önem taşıdığı bir ortamda örgütlerin iç birliğinin korunması gerekir. Bu zorunluluk ortada iken, darbe- den sonra yapılması gereken ilk iş, örgüt içinde belirmiş ve en yüksek organ olan kongrede çözüme bağlanmasa darbe yüzünden mümkün olamamış görüş farklarından ötürü bir kısım kadroların dışlanması değildir. Hele bu kadrolardan bir kısmı, son ana kadar örgütün üst yönetiminde bulduklarından ötürü faşizmin zıندانlarında zulüm görürken bu yoldaşlardan bir kıs- mının örgütün etkin bulunduğu an- ti-faşist mücadele alanlarından dahi dışlanmaya çalışılması 'bir- lik' anlayışıyla bağdaşmaz."

DİB YÖNETİMİNE MERKEZ KLİĞİNDEN SALDIRILAR

Avrupa Komitesi'nin bu tutumu da, TİP merkez klifi tarafından parti yıkıcılığıyla suçlanmış ve üyelerimizin bir kısmı yönetim a- leyhine kışkırtılmıştır.

Teorik açıklamalarımızda, TİP'in bağlayıcı belgelerine sadık kal- mağa dikkat ettiğimizi belirtmiş- tik. TEK CEPHE'nin yayınlarında gözettiğimiz bu sadakat, bizzat TİP'in yurt dışındaki yöneticile- rinin, DİB yöneticilerine politik planda da amansız bir saldırı aç- malarına ve giderek "işçi sınıfı- nın siyasal hareketini bölücü ol- mak"la suçlamalarına kadar var- mıştır. Bu konuda yıldırımları çe- ken yazı, "Belirleyici olan devrim süreci anlayışdır!" yazısın- dır... Dikkat edileceği gibi, bu yazı da, TİP'in temel belgelerinden kaynaklanmakta, siyasal bir- lik sürecinde TKP'nin "cuntaya hoşgörülü"nde ifadesini bulan teslimiyetçi ve kuyrukçu politikasına karşı devrim sürecinin teklifiğini ve bu süreç içerisinde sosyalist devrime geçişte "geçici" bir evre olan işçi sınıfının önderliğinde işçi-köylü ittifakı temeli üzere- nde yükselmeyecek bir DEVRİMCİ DE- MOKRATİK İKTİDAR'ın kurulması a- macını ödünsüz savunmaktadır.

Parti merkezinin yönlendirmesi olmamasına rağmen, DİB örgütleri- nin 12 Eylül faşist darbesinden sonra devrimci inisiyatif kullanarak "TİP'in yaşadığını ve savaşı- tığını" uluslararası platformlar- da ilan etmeleri, TİP Genel Ba- şkanı Behice Boran'ın DİB yönetimi tarafından Avrupa Parlamentosu'na kadar getirilerek konuşturulması, Parti'nin kuruluş yıldönümünün yine son derece büyük olanaksız- lıklar içinde, fakat gerek Türki- yeli, gerekse Avrupalı geniş bir politik ve demokratik yelpazenin katılımıyla görkemli şekilde kut- lanması, TEK CEPHE Gazetesi'nin aksamasızın yayınlanarak faşist cuntanın gerçek çehresini teşhir etmesi ve ayırım gözetmeksizin tüm demokrasi güçlerinin anti-fa- şist mücadelede birliğe çağrılması, FİDEF'in tüm bozgunculuğuna rağmen, DİB'in diğer demokratik ör- gütlerle ilkel eylem birlikleri oluşturulması, DİB yönetiminin Avrupa'daki yerel işçi sınıfı par- tileriyle TİP arasında "kardeş parti" düzeyinde ilişkiler kurma- sı, tüm bunlar, Demokrasi İçin Birlik'i güçlü bir örgüt kaldığı gibi, TİP'de işçi sınıfı siyasal hareketinde birdenbire saygı du- yulur bir güç haline getirmiştir.

Ancak bu gelişimden, cuntaya "faşist"lik konduramayan, diğer işçi sınıfı örgütlerini yeraltı koşullarında kendi içinde erite- rek uluslararası komünist hare- kette kendi tekeli durumunu ko- rumayı hesaplayan TKP rahatsız ol- muştur. 12 Eylül darbesi'nden itiba- ren TİP'le tüm ilişkileri kesip onun kendi kendine eriyip yokol- masını bekleyenler, 14 Şubat Ge- cesi'nden sonra bütün güçleriyle seferber olup bu defa "do st l u k taarruzu"na geçmişlerdir.

İdeolojik düzeyleri, dövüşken- likleri ve görüş ufukları, ağır baskı koşullarında işçi sınıfı siyasal hareketinin başını çekme- ye yada diğer sınıf partilerini devrimci bir çizgede birleştirmeye yetmeyecek olan TİP merkez klifi, bu barış taarruzu karşısın-

da kolaylıkla teslim olarak, "iç-çi sınıfının siyasal birliğinin bir an önce, ne bahasına olursa olsun sağlanması"ni kendi tarihsel "şahsiyetleri" hesabına ertelemeye "misyon" olarak görmüşler ve ardarda ödümler vermeğe başlamışlardır.

Bu ödümlerden birincisi devrim anlayışı konusunda TKP'nin konumlarına yaklaşılması, ikincisi ise bunun doğal uzantısı olarak, Türkiye'de egemen olan rejimin niteliği konusunda TIP'in ve DİB'in temel belgelerinde belirlenen analizlerin, "TKP'yi rahatsız etmemek ve birlik sürecinin gelişimine engel olmamak" adına yavaş yavaş hasıraltı edilmesidir.

Parti'nin devrim anlayışı konusunda TIP merkez klüğünün nasıl ödümler vermeğe başladığını şu iki belge açıkça ortaya koymaktadır:

"Geçmişte neredeyse birinci sıraya çıkan ayrılıklar bugün ya ikinci plana geçiyor, yada büsbütün ortadan kalkıyor. Bunun en iyi örneklerinden biri, TIP'in geçirdiği evrimdir. Şimdi bu parti, temel stratejik çizgisini gözden geçiriyor ve -devrimin aşamaları, cephe ve başlaşıklar, değişik savaş ve örgüt biçimlerinin tanınması gibi- bir dizi konuda eski konumlarından ayrılıyor." (TKP MK Plenumu Broşürü, Mayıs 1980, s.36)

Bir yıl sonra bu konuda TKP'nin memnuniyeti daha da büyüktür, ama bir endişeye kalmıştır:

"12 Eylül devriminden sonra TKP ile TIP ve TSİP arasında ilişkiler gereken ölçülerde gelişmeye de, ileriye doğru adımlar atılıyor. TKP bu partilerle her düzeyde görüşmelerin, sorunları tartışmanın yararına inanıyor. Özellikle üst düzeydeki görüşmeler, karşılıklı yapılan yanlışların zamanında düzeltilmesine, önlemlerin alınmasına olanaklar sağlıyor. Kalıcı bir eylem birliğinin ortamı elbirliği ile oluşturuluyor. Geçmişte devrim aşamaları sorunu üzerine özellikle TIP ile partimizin arasında varolan görüş ayrılıkları bugünkü rejimin niteliği ve izlenecek politika üstüne yeni görüş ayrılıklarının ortaya çıktığı görülmüyor..." (TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen'in MK Plenumu'nda okuduğu Politik Büro Raporu, Ağustos 1981, s.40)

Ama bu görüş ayrılığı da, özellikle TIP merkez klüğünün verdiği ödümlerle hızla giderilme yolundadır.

DİB YÖNETİMİNE TKP'DEN SALDIRILAR

Nitekim TKP Merkez Komitesi organı ATILIM'ın 1 Temmuz 1981 tarihli 7(91). sayısında "Tartışma ve Tartışma" başlıklı yazıda, rejimin niteliği konusunda parti'nin ve DİB'in analizine sadık kalan TEK CEPHE Gazetesi'ne çatılarak, Behice Boran'ın bu konudaki "anlayış"ı tutumu şöyle övülüyor: "Brüksel'de yayınlanan 'Tek Cephe' adlı (...) gazetesinin aylardan beri TKP'ye karşı açtığı kampanya, en son olarak da TIP'e karşı takındığı yeni eleştirici tutum anımsanırca, 'cunta faşist mi değil mi' tartışmasında bu gazetesinin pusulayı şaşırmış olduğu görülebilir. Derin bir sorumluluk anlayışı ile TIP'in başlarını koparttığı bu yayın organı, şimdi özellikle rejimin karakteri üstüne aşırı 'sol' konulardan konu-

şuyor (...) 'Rejim faşist mi değil mi' tartışması, sağlam marksist-leninist konularla olmayanları şaşırtmakla birlikte, ilerici güçler arasında sağduyulu yaklaşımlar güç kazanıyor. TIP Genel Başkanı Behice Boran, cuntanın 'faşist olup olmadığı tartışmasını ön plana çıkarıp, başarılmaması gereken görevleri gözardı etme' tutumuna karşı çıktı. Somut konularda eylem birliğini savundu."

DİB yöneticilerinin TIP'ten tasfiye edildikleri günlere rastlayan bu müddeden sonra, 12 Eylül darbesinin yıldönümünde FİDEF'in girişimiyle Dortmund'da düzenlenen ve DİB Almanya Komitesi adını kullanan TIP yönetiminin de teslimiyetçi bir ortak bildiriyle katıldıkları yürüyüşte Boran tam teslimiyetini belgeleyen bir konuşma yapmıştır. Konuşmayı, yürüyüşe katılanlardan TSİP'in merkez organı Gerçek bile şöyle yansıtmaktan kendini alamamıştır: "TIP resmi politikasında Türkiye'deki rejimi 'askeri-faşist diktatörlük' diye tanımladığı halde, Boran'ın bu konuşmada cuntayı faşist diye nitelmemesi dikkatleri çekti..." Aynı şekilde, yürüyüşe katılan KDK'ya yakın Armacın Gazetesi de, Boran'ın konuşmasındaki teslimiyet dikkati çekmiştir.

TIP merkez klüğünün gerek devrim süreci konusunda, gerekse rejimin niteliği konusunda taviz verici tutumuna, TKP dayatmaları önünde kişiksiz ve teslimiyetçi tavırlarına DİB yönetimi sürekli tanık olmuştur. Parti genel sekreteri, daha Kasım 1980'de Türkiye'de hazırlanıp basılmak üzere Avrupa'ya gönderilen Çarkbağak'tan TEK CEPHE'ye yapılan bir antınun başlığından "faşizm" kelimesini sansür etmiştir. Şu noktaya da dikkati çekelim ki, Türkiye'den gelen ve rejimin niteliği konusunda farklı analizler geliştiren Çarkbağak metinleri, 14 Şubat gecesinden sonra Avrupa'da "siyasal birlik" ilişkilerinin yoğunlaşması üzerine ya hiç gelmemiş, yada geldiği halde bu grup tarafından yayınlanması engellenmiştir.

Buna rağmen, Avrupa Komitemiz, Çarkbağak'ta belirlenen analizleri savunmaya devam etmiş ve Türkiye'den gelenlerin son Çarkbağak'taki "Savaşım faşizme mi, yoksa faşist tehlikeye mi karşı?" başlıklı yazıyı TEK CEPHE'de yayınlamıştır. Bu yayın, "tekleme" ilişkilerini sürdüren dışardaki TIP yöneticilerini son derece rahatsız etmiş ve eleştirilerine neden olmuştur.

Ancak TEK CEPHE'nin 7. sayısında, merkez klüğünü rahatsız eden sadece bunlar değildir.

- 1 Mayıs sayfasında 1979 direnişisiyle ilgili fotoğrafta, MYK'dan tasfiye edildiği ilan edilen bir arkadaşın Genel Başkan'la birlikte görünmesi,

- Ermeni Terörü sorunu ve Ulusal sorun üzerine DİB yöneticilerinin formüle ettikleri görüşlerin yayınlanması da, söz konusu üçlünün tepkisine yol açmıştır.

"DİB'in bağımsız bir örgüt olmakla birlikte, politik olarak TIP'e bağlı olduğu" gerekçesini ileri sürerek, DİB'in daha önceden "parti görevi verilmiş" üç yöneticisine kör bir parti disiplini uygulanmak ve böylece DİB-AK'ı teslimiyet politikasına tabi kılmak girişimlerinde bulunulmuştur.

Buna direnilmesi üzerine, Örgüt içinde fiili durumlar yaratarak, DİB yöneticilerinin örgüt içindeki durumlarını sarsmak, böylece onları istifa etmek zorunda bırakmak, eğer bu da mümkün olmazsa doğrudan "parti yüksek yöneticileri'nin direktifiyle DİB yönetiminden el çekirmek yöntemleri uygulanmaya çalışılmıştır.

Bunun ilk somut uygulaması da, Mart ayı sonunda, parti kurucusu bir sendikacı arkadaşın DİB'e üyeliği konusunda DİB Statüsü uygulamak gerekirken ve DİB-AK Başkanı ve Genel Sekreteri bu yolda açık görüş belirlemişken, Osman Sakalsız'ın Almanya Komitesi'ne direkt talimat vererek bu üyeliği engellemek istemesi olmuştur. Söz konusu kişi, müdahalelerini giderecek Almanya dışındaki örgütlere de yaymaya kalkmış, hatta Örgüt üyelerine, onların güvenliğini ve genel olarak Örgütün güvenliğini tehlikeye sokacak keyfi emirler verecek kadar ileri gitmiştir.

DİB-AK'ın bu uygulamalara karşı bizzat TIP Genel Başkanı'na yaptığı şikayetleri, Boran haftalara süren tartışmalardan sonra, "Osman Sakalsız'a benim güvenim tamdır, sizler de partili olarak onun direktiflerine uymak zorundasınız," diyerek topyekun reddetmiştir.

DİB yöneticilerinin bu dayatmalara direnmesi karşısında ise, Boran-Sargın-Sakalsız Grubu, kendilerini, "Türkiye'de MYK içinde patlak vermeye tasfiye edilmiş bulunan hizip hareketini Avrupa Örgütüne sokmak"la suçlamaya başlamıştır.

İşte TEK CEPHE'nin olay olan 8. sayısı, bu süreç içerisinde:

1. Parti'nin ideolojik, politik ve giderek örgütsel planda likide edilerek TKP'nin siyasal çizgisine teslim olunması,

2. TIP merkez klüğindeki demokratik merkezileşme ayakları altına alan, tasfiyeci anlayışın Demokrasi İçin Birlik Örgütüne de bela edilmesi,

3. "Siyasal birlik" hesapları uğruna, anti-faşist cephe anlayışın adamakıllı daraltılarak, partili arkadaşların dahi anti-faşist mücadeleden dışlanmak istemesi karşısında, bir SAVUNMA belgesi olarak yayınlanmıştır.

SARI MEKTUP VE SONRAKİ GELİŞMELER

Olaylar, 8. sayının yayınlanmasından sonra son derece hızlı bir şekilde ve tüm Örgüt normları çignenerek gelişmiştir.

Bildirginiz gibi, TIP Genel Başkanı Boran, yedi sayfalık bir sarı mektupla DİB'in Türkiye İçki Partisi'nden gelen üyelerini DİB yönetimine karşı kıskırtmış, Avrupa Komitesi'nin merkez yayın organı olan TEK CEPHE'nin dağıtım ve satışını engellenmesi direktifini vermiştir.

Parti başkanı sıfatıyla yazılan bu mektup, DİB-AK'a dahi iletilmeden, Almanya'daki "yüksek parti yetkilisi" tarafından bölge komitelerinde okutularak Örgütsel disiplinlenmiş ayakları altına alınması için bir kıskırtma aracı olarak kullanılmıştır.

Federal Almanya Örgütünde yayınlanan huzursuzluk üzerine, Avrupa Komitesi, 7 Haziran 1981 günü Frankfurt'ta bölge temsilcile-

ri toplantısı düzenlenmiştir. Bu toplantıya da Behice Boran provokatif bir mektup yollayarak, toplantıyı demokratik Örgütün iç sorunlarının çözümünün arandığı bir danışma toplantısı olmaktan çıkartmış, TIP yönetiminin DİB yönetimini tasfiye operasyonunun bir muharebe alanı haline getirmişti. Toplantıya çağrılı olmadığı halde katılan Osman Sakalsız, parti içi muhaliflerin "normal anti-faşist" olmadıklarını, bu bakımdan anti-faşist cepheye dahi yeralamayacaklarını söylemiş, daha sonra DİB yönetimini, kişisel suçlamalar ve dedikodularla yıpratmağa çalışmıştır.

Bir danışma toplantısı olmakta- ngellenerek DİB yönetimini Örgütsel normların dışında yıkma komplosu haline dönüştürülen 7 Haziran toplantısından sonra yine Sakalsız'ın dikte ettiği, "Tek Cephe ideolojisi" gibi en basit ideolojik düzeyden yoksun ifadelerin yer aldığı saldırı belgesi yayınlanmış ve bu belgede DİB Örgütünü Kongresi'nin toplanması da istenmiştir.

Gelişmeler karşısında DİB'in olağanüstü kongresini toplanak esasen DİB-AK'ın gündeminde de girmiş bulunuyordu. Ancak, Örgütsel normlara, statüye, demokratik merkezileşme ilkelerine saygılı olan kurulumuz, olağanüstü genel kurulun, tüm ülke örgütlerinin olağanüstü kongrelerini yapmaları, Örgütsel ve mali sorumluluklarını yerine getirmeleri ve yine statüye göre altı ayda bir toplanması gereken Avrupa Temsilciler Kurulu'nun bir ön değerlendirme yapmasından sonra kongrenin toplanması görüşünü benimsemiştir.

DİB Federal Almanya Örgütü Kongresi, 4 Temmuz 1981 tarihinde Düsseldorf'ta toplanmış, ancak toplantı statü hükümlerine aykırı yürütüldüğü gibi, delegeler seçimine, yine statüde belirtilen oranlarla hiçe sayılmıştır.

Üstelik, Federal Almanya Örgütü, Üst kademe payı, yayın paraları gibi Örgütsel mali borçlarını da ödemediği, zimmetinde bulunan Örgüt mabuzlarının hesabını dahi vermemiştir.

15 Ağustos 1981'de Brüksel'de toplanan Avrupa Temsilciler Kurulu, tüm Örgütlerin yukarıda belirtilen Örgütsel yükümlülükleri yerine getirerek olağanüstü kongrelerini yapmaları, Federal Almanya Olağanüstü Genel Kurulu'nda seçildiği iddia edilen komitenin de, aynı şekilde Örgütsel yükümlülüklerini yerine getirmesi direktifini vermiştir.

Ancak, diğer Örgütler bu görevleri yerine getirdikleri halde Federal Almanya Örgütü 7 Kasım tarihine kadar kendisine dört defa mehil verilmiş olmasına rağmen yükümlülüklerini yerine getirmemiştir.

Kurulumuz, Örgüt içindeki huzursuzluğun temelinde TIP Merkez Komitesi içindeki anlaşmazlığın Avrupa'ya kaydırılmasının büyük rol oynadığını dikkate alarak gerek TIP merkez klüğünün, gerekse muhalefetin sözcülerine bu kongrede eşit şekilde söz hakkı verileceğini ilan etmiştir.

Ama gördüğümüz gibi, TIP merkez klüğü Örgütün delege kitlesi önünde sorunları tartışmaktan kaçmış bulunmaktadır.

Bu gelişmeler karşısında, karar Yüce Genel Kurul'unuzundur...